

A MIX Magazin 6. születésnapjában hangulatát fényesítette a Broadway Band zenekar. Közismert hazai és külföldi slágerek remekbeszabott és professzionális előadásával, kellemes színpadi megjelenésével kivívta a vendégsereg elismerését. Nyilvánvaló, hosszú és tartalmas muzsikuspálya áll a zenekari tagok mögött.

Kék szem

Aki egyszer hangszert vesz a kezébe, világhírnévről, bombasztikus koncertekről álmodozik. Így van rendjén. Aztán, kinek így, kinek úgy sikerül... A Broadway Band formáció tagjai sem voltak másképp, s mikor a nyolcvanas évek végén lejárt az álmodozások kora, lévén profi muzsikusok, fogták magukat, és nyugaton próbálták szerencsét. Szakmai berkekben ezt az akciót „vendéglátózás-

nak” hívták, mivel bárókba, lokálokba, zenés-táncos szórakozóhelyekre kaptak szerződést a földrész-szerzte kiváló magyar zenészek.

► *Összehoztunk egy jó repertoárt, és azon kaptuk magunkat, hogy Norvégiába hívnak – ott, a norvég mélyvízben indult a zenekar pályafutása, emlékezik vissza*

vők, cégrendezvények egyik legfelkapot-
tabb csapatává nőtte ki magát a csinos,
kellemes hangú énekesnővel, NAGY
GABIVAL kiegészült Broadway Band. Nem
közvetlenül a New-York-i sugárútra, ha-
nem a széles repertoárra, a stílusok sok-
színűségére utalnak a zenekar nevével.

Jól példázta a zenészanekdota a party
zenekarság szubsztanciáját: nincs mi-
nőségkülönbségtétel nőta és nőta
között. Azt kell játszani, amit a közön-
ség vár. És jókedvvel. Másképpen, ez
olyan, mint amikor a Kossuth-díjas szí-
nész Hamlet után kabaréban játszik.

és piros ing

SCHUMETH ISTVÁN basszusgitáros,
énekes és zenekarvezető.

És ott esett meg, hogy
döbbsent ámulatot vál-
tott ki a hajóról legör-
dülő szocreál típusú
zenekari gépkocsi-
park. A vámosok
semmi áron nem
akarták beengedni
a tükörradiál gumival
felszerelt
verdákat, ám
többórás sírás,
könyörgés után
megesett a finác-
ok szíve a ma-
gyar zenészeken,
és azzal az Isten
bizony ígérettel
adtak zöld utat,
hogy a járművek

attól kezdve, hogy a bázis-
ra érkeznek, onnan egy ta-
podtat, annyit sem
mozdulnak...

Amikor a kilencvenes évek
közepén norvég, holland,
svájci muzsikálásból haza-
tértek, a Thermal Hotel bár-
jában dolgoztak, a bár meg-
szűnése után pedig az
alaptagok – JÓNÁSI GÁBOR
(billentyűs hangszerek,
ének), VÁRSZEGI TIBOR
(dob, ének), WINDISCH
LÁSZLÓ (gitár, ének) – rá-
álltak a partyzene műfaj-
ra. Tizenöt év alatt bálók,
fogadások, bulik, eskü-

Partyműfajban ez alapkövetelmény. An-
nak dacára, hogy Broadway-ék sláger-
adatbázisa igen terjedelmes, érte őket
meglepetés.

► *Egy holland-magyar vegyes nászpá-
ros esküvőn azzal állítottak falhoz, hogy
játsszuk el a holland fapapucs zenét. Kí-
nosan feszengtünk, de néhány instrukci-
ót követően, egy gyors próba után fel-
zengett a holland folklór gyöngyszeme –
hiába, a rutin. Viszont megesett, hogy
István a kezdeti időkben egyszer egy
dalkérésre nagyot nézett. – Nem sokkal
hazaérkezésünk után, amikor még nem
voltunk teljesen tisztában a magyar slá-
gerfelhozattal, feljött egy helyes lány
színpadra, azt súgta a fülemben, hogy
kék a szeme. Néztem rá, oké, tényleg
kék születésem óta... és akkor mi van?
Nem tudtam vele mit kezdeni. Szünet-
ben mesélem a többieknek, mire egyi-
kük a fejéhez kap: nem a te szemedről
suttogott a lány, ez egy baromi nagy slá-
ger címe. Na jó, ezt is megtanultuk... –
mondja némi malíciával.*

Nincs mese, tánczenében is a piac
az úr.

Partyzenekar kötelezően ad a megjele-
nésre. Több színpadi ruhájuk is van... Er-
ről is van egy történet:

► *Tavaly szilveszterkor a sportcsarnok-
ban játszottunk, fekete szerelésben
kezdünk, a műsor után pedig átöltöz-
tünk pirosba. Fergeteges volt hangulat,
hajnalban ért véget a buli. Ahogy kime-
rülten lihegünk az öltözőben, a folyosóról
két nő beszélgetésének foszlányai szű-
ródnek be: – Nem tudom, te hogy vagy
vele, nekem a piros inges zenekar job-
ban tetszett...*

Meglehet, a műfajformációk korkövetők,
a zenész marad örök bohém. Máskép-
pen nem megy...

V.A. • fotók: MÁTÉ Krisztián

